Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 85 | JERSEY CITY and NEW YORK, | SATURDAY, MAY 4, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | СУБОТА, 4-го ТРАВНЯ 1996 р. | Ч. 85. РІК CIII

Г. Удовенко звітував про наради ЧЕС

У понеділок, 29-го квітня, в Міністерстві Закордонних Справ України відбулася пресова конференція, на якій міністер Геннадій Удовенко розповів про результати праці сесії Чорноморського Економічного Співробітництва (ЧЕС) в Букарешті 26-го–29-го квітня.

Як сказав Г. Удовенко, форум ЧЕС проходив під гаслом „Стабільність і безпека в реґіоні Чорного моря“. Виступаючи на засіданні, міністер закордонних справ України зазначив, що реґіон Чорного моря міг би стати прикладом у детальному опрацюванні ідеї створення у Центрально-Східній Европі зони, вільної від ядерної зброї. Поглиблення економічної співпраці причорноморських країн і може бути важливим внеском у поліпшення відносин між колишнім Сходом і Заходом. Сьогодні економічне співробітництво під еґідою ЧЕС є єдиною формою реґіональної взаємодії, при чому поза увагою залиша-

(Закінчення на стор. 3)

У БІЛОМУ ДОМІ ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЯ

Вашінґтон (Р. Л. Хомяк). — Білий Дім цього року відзначив Перше травня — точніше десяту річницю 1-го травня 1986 року, коли тисячі українських дітей були змушені маршувати вулицями з приводу „комуністичного празника“ і вдихати повітря насичене радіоактивним пилом.

Гиллярі Клінтон, дружина Президента, яка була господинею відзначення річниці Чорнобиля у Білому Домі 1-го травня ц. р., назвала це „днем жалоби, днем пам'яті і днем надії“. Вона виступала як почесна голова коаліції „Виклик Чорнобиля'96“. Церемонія відбулася по полудні у парадній Східній залі президентської резиденції з участю членів Конґресу, серед них сенатор Клейборн Пел, конґресмен Дейвид Боньор, високих урядових осіб, таких як Браєн Атвуд, керівник Аґенції міжнародної допомоги, Ричард Морнінґстар і Джан Коллінс, які відають справами країн колишнього СССР у Державному департаменті, амбасадори України, Білорусі й Росії, представники добродійних і громадських організацій.

Крім Г. Клінтон, виступали тільки віцепрезидент Алберт Ґор, Олександер Кузьма — координатор чорнобильської коаліції і 12-річний Вова Малофієнко з Чернігова — представник тих тисяч дітей України, Білорусі й Росії, з здоров'ям яких — в ім'я „світлого майбутнього“ — ніхто з комуністичних лідерів не рахувався. Вова прибув до ЗСА сім років тому на лікування левкемії.

Г. Клінтон віддала належне добродійним організаціям, які вже доставили в Україну, Білорусь і Росію багато тонн медичної й гуманітарної допомоги, оздоровили чимало потерпілих, але додала, що „ще дуже багато залишилося до здійснення. Виклик Чорнобиля'96, я надіюсь, займеться цим“. Вона окремо відзначила амбасадора України Юрія Щербака, завважуючи, що „мало хто зробив стільки скільки ви для того, щоб освідомити світ про значення Чорнобиля“. Д-р Щербак досліджував причини і наслідки катастрофи як лікар і письменник з перших днів травня 1986 року. Вона також сказала, що на зустрічі перед церемонією амбасадор Щербак нагадав їй, що власне 1-го травня, точно 10 років тому, тодішня влада в Україні включила дітей України в першотравневі паради під відкритим, радіоактивним небом.

Трагедія Чорнобиля триває і розвивається, — зазначила Г. Клінтон. Вона згадала, що торік відвідувала лікарні у Києві, розмовляла з лікарями, які лікують людей з хворобами щитовидної залози, левкемії рака, з вагітними жінками, які хви-

(Закінчення на стор. 3)

Ізраїльська опозиція нарікає на Б. Клінтона

Єрусалим, Ізраїль. — Опозиційна ізраїльська партія Лікуд висловила невдоволення з приводу того, що Адміністрація президента Билла Клінтона відверто підтримує прем'єр-міністра Шімона Переза і тим самим втручається у процес передвиборчої боротьби.

Наступні парляментарні вибори в Ізраїлі відбудуться 29-го травня і, згідно з опитуваннями, лідер правої опозиції Беніямін Натаніяґу має поважні шанси перемогти Ш. Переза.

„Прем'єр Перез підкреслено демонструє, що його підтримує Адміністрація Клінтона“,— сказав Зальман Шоваль, представник керівництва партії Лікуд і колишній амбасадор Ізраїля у Вашінґтоні.

Критика з боку Лікуду на адресу Ш. Переза посилилася після закінчення його триденної візити до ЗСА, під час якої він і президент Б. Клінтон підписали угоду про оборону і про співробітництво у боротьбі з тероризмом. Ш. Перез протягом цієї візити зустрічався з Б. Клінтоном двічі, обидва вони виступали на конференції керівників найбільших жидівських організацій Америки.

В останні дні свою солідарність з Лікудом виявляють ізраїльські політичні спостерігачі, звинувачуючи президента Б. Клінтона в „упередженості і явних симпатіях“ до прем'єра Ш. Переза. Наприклад, коментатор газети „Едіот Ахранот“ Нагум Барнеа у своїй статті стверджує, що „президент Клінтон розкрив над передвиборчою кампанією Переза захисну парасольку“.

У Києві буде п'ятизірковий готель

Київ (Р. Р.). — Посадник Києва Леонід Косаківський та виконавчий директор фінансово-юридичної компанії, що фінансує найбільші проєкти італійських промисловців, Мілянська група, Джіянкарльо Пулія підписали угоду про будівництво в Києві п'ятизіркового готелю.

Італійці виграли тендер на реконструкцію київського готелю „Театральний“ і погодилися вкласти 22 млн. дол. та зобов'язалися закінчити реконструкцію за півтора року. За це вони дістануть право 49 років розпоряджати готелем, сплачуючи у скарбницю міста податки і оплату винайму. Після цього будинок знову перейде у власність міста. Але якщо міська влада знову захоче здати у винайм готель, то цій італійській компанії буде надано перевагу.

На церемонії підписання договору були присутні амбасадор Італії в Україні Вітторіо Клявдіо Сурдо.

Карбованець зміцнів

Київ (УНІАР). — Всупереч прогнозам багатьох фахівців, карбованець минулого тижня зміцнів, а доляр, німецька марка і російський рубль відносно карбованця продовжували падати.

Експерт Української міжбанкової валютної біржі Олена Бориславська вважає, що це в значній мірі пояснюється тим, що Національний Банк вичерпав можливості бути головним покупцем валюти.

Середній курс готівкового доляра також реаґував на ситуацію і впав на один відсоток, німецька марка на торгах Української міжбанкової валютної біржі впала відносно карбованця на два відсотки, але найбільше впав відносно карбованця російський рубль — на 3,5 відсотка.

В Україні тепер існує дефіцит карбованцевої маси. А це вже дуже тривожна ситуація для українських експортерів, і навряд чи на готівковому ринку ситуація зміниться за вихідні, вважає О. Бориславська.

29-го квітня за офіційним курсом за один доляр давали 184,000 карбованці, з на чорному ринку — в середньому 187,000 карбованців.

Видано перший том зібрання законів України

Київ (УНІАР). — В Українському Домі 30-го квітня відбулася презентація першого тому зібрання законів України.

Вихід у світ першого тому цього зібрання є конкретним здійсненням указу Президента України з 22-го січня цього року про систематизацію і опублікування нормативно-правних актів держави. Цю працю доручено здійснити Міністерству Юстиції України. Окрім безпосередньо законів, до багатотомника увійдуть акти Президента України, Кабінету Міністрів, відомчі нормативні акти та міжнародні договори України.

У презентації першої книги багатотомника взяли участь Президент України Леонід Кучма, прем'єр-міністер Євген Марчук, заступник голови Верховної Ради Олег Дьомін, міністер юстиції Сергій Головатий, відомі юристи, громадські діячі, закордонні дипломати, акредитовані в Україні.

Звертаючись до присутніх, Президент України Леонід Кучма сказав: „Нам усім треба чітко усвідомлювати , що перехід до ринкової економіки неможливо забезпечити без створення відповідної правної інфраструктури, яка була б покликана сприяти діловій ініціятиві, здоровій конкуренції, розвитку ринкових сил та впевненості інвесторів. Отже економічні перетворення та їх успіх неможливий без одночасного проведення реформ у правній сфері“.

Президент також сказав, що чекає велика і відповідальна праця над конституцією України.

„Без такого фундаментального закону свободи і демократії годі розраховувати на проґрес, на майбутнє України, — підкреслив він. — Будемо відверті і скажемо один одному правду — без нової конституції хіба буде святковим п'ятиріччя незалежности нашої держави? На нову конституцію чекають не тільки мільйони українських громадян, а й десятки, сотні мільйонів европейців. Вони щиро бажають нам з вами повноцінно відчувати себе европейцями. А одна із показових ознак цього — закріплення принципів свободи і демократії, які складають основу конституції кожної европейської країни. Отож, думаймо про нашу спільну відповідальність за прийняття нової конституції України у найстисліші терміни“.

Економіка ЗСА поправилася

Вашінґтон. — У четвер, 2-го травня, Департамент торгівлі повідомив, що у першому кварталі цього року економічне пожвавлення в країні зросло до 2.8 відсотків, що є значним успіхом від кінця 1995 року, коли ріст економіки країни майже зовсім припинився.

Офіційні чинники Уряду президента Билла Клінтона цей економічний успіх приписали виключно собі та своїм вмілим заходам. А це на думку аналітиків буде дуже помічним для президента Б. Клінтона у цьому році президентських виборів. Це пожвавлення в економіці країни було настільки помітним, що примусило кандидата опозиції Роберта Дола змінити свою передвиборчу тактику. Крім того деякі економісти твердять, що це економічне пожвавлення було б ще жвавішим, якби не зимові буревії на північносхідньому побережі країни та страйки робітників автомобільного виробництва Дженерал Моторс.

Появилося нове видання

Джерзі Сити, Н.Дж. — Нещодавно у Києві заходами Української Республіканської Партії появилося нове видання бібліотеки журналу „Республіка“ ч. 3 із серії політичні портрети.

Чепурна 56-сторінкова брошура авторства всім там і тут відомої Оксани Мешко під назвою „Свідчу“, що її записав Василь Скрипка є її автобіографічною розповіддю, з багатьма цікавими світлинами.

Василь Овсієнко, секретар Української Республіканської Партії, правильно підкреслює у вступі до цього видання, що „це розповідь чесна, драматична, достойна, висока стилем і велична духом – бо такою була ця українська жінка. Це свідчення нащадкам, щоб знали, яку неоцінену вартість боронило покоління шістдесятників — і виборolo для них — свободу слова, найважливішу зі свобод“.

Книжечку О. Мешко „Свідчу“ можна придбати у Надії Світличної: 29 Sanford Terr., Irvington, N.J. 07111. Ціна 5 дол. включно з пересилкою.

Українські науковці співпрацюють з японськими

Харків (Р. Р.). — Фахівці Харківського науково-технологічного концерну „Інститут монокристалів“ виростили незвичайний кристал, який має спеціяльні фізичні і споживчі властивості. Окрім українських науковців подібні кристали можуть вирощувати тільки французи, які й виготовляють їх у невеликій кількості для міжнародної програми „Бель“.

Українська делеґація відвідала Японію і домовилася про спільне дослідження фізики високих енерґій в рамках проєкту „Бель“, над яким працюють понад 30 авторитетних наукових організацій світу.

У передмісті Токіо Цукубі споруджується найбільший у світі прискорювач, можливості якого приведуть до нових фундаментальних відкриттів у галузі фізики високих енерґій.

В детекторі цього прискорювача використовува-

(Закінчення на стор. 3)

Створено організацію Українська Руська Шляхта

Харків. — Тут у приміщенні Народного Руху України відбулася презентація нової громадської організації Українська Руська Шляхта.

Голова організації — князь Кононенко повідомив, що організація має на меті об'єднати нащадків шляхетних родів України. Організація історична і культурологічна, без будь-яких політичних симпатій чи антипатій. До неї увійшло 15 осіб.

Князь нічого не сказав про шляхи чи джерела фінансування організації, але зазначив, що свого часу його предки володіли багатьма маєтками по всій Східній Европі, а з Чернігівського замку до Росії вивезено багато цінностей, які князь має намір повернути. А покищо члени шляхти сприятимуть зміцненню української правної держави.

В Україні

ЖИВУТЬ БЕЗ КЕРІВНИКА

ЧЕРНІВЦІ. — Голову Чернівецької обласної державної адміністрації Івана Гнатишина 30-го березня призначено амбасадором України в Молдові. З тих пір місто живе без керманича, хоча претендують на те місце від 6 до 16 осіб. Та хто з них справді дбатиме про добробут міста — не відомо. А тим часом невизначена ситуація впливає на життєдіяльність обласного керівництва.

ПРИВІТАЛИ ГУМОРИСТА

КИЇВ. — В Українському Домі з нагоди 60-річчя видатного майстра веселого жанру, першого лавреата літературної нагороди ім. Остапа Вишні Олега Чорногуза відбувся вечір, що став справжнім святом для киян. О. Чорногуз народився на Вінничині, всього за шість кілометрів від Хомутинець, де народився Степан Руданський. О. Чорногуз є автором сатиричного роману „Аристократ із Вапнярки“, працює секретарем Ради Спілки Письменників України, редаґує журнал „ВУС“, видання українських сатириків. Ювілята привітали письменники і актори.

АВІЯДВИГУН ПОМПУЄ ҐАЗ

ЗАПОРІЖЖЯ. — На базі авіяційного мотора Д-136 конструктори підприємства „Мотор-Січ“ створили двигун для ґазоперекачувальних станцій, повідомила УНІАР 1-го травня. Тепер на луганській компресорній станції повністю завершено випробування двигуна і запорізькі авіямоторобудівники розгортають їхнє серійне виробництво з програмою біля 200 машин на рік. Проведені за час освоєння новації маркетинґові дослідження показали, що ринок подібної продукції в країнах СНД досить великий та перспективний.

ЦЬОГО РОКУ СІЮТЬ ПІЗНО

КИЇВ. — Через погану погоду весняно-польові роботи йдуть із значним запізненням від звичайних термінів, стверджено на нараді, що відбулася 29-го квітня в Кабінеті Міністрів. На засіданні головував віцепрем'єр-міністер з питань агропромислового комплексу Михайло Зубець. Дотепер засіяно п'ять більйонів гектарів яровими і озимими культурами, зазначено на нараді. Учасники всебічно обговорили проблеми фінансування галузі, хід посівної кампанії, стан справ із забезпеченням хліборобів технікою, пальним і мінеральними добривами. 5-го травня хід посівної кампанії розглянуть на нараді з участю Президента Леоніда Кучми.

СЕКРЕТАР КПУ НАЗВАВ ВЛАДУ МАФІЄЮ

КИЇВ. — Напруження в суспільстві на першотравневі свята походить від „прозахідньої, корумповано-мафіозної“ української влади, яка „підпорядкована Міжнародному валютному фондові“. Таку відповідь дав секретар Київського обласного комітету Комуністичної Партії України Юрій Соломатін на запитання на запитання кореспондента УНІАР. Ю. Соломатін назвав владу „новітньою шляхтою, яка поневолює свій народ“, а також — „новітніми батьками мафії, які раніше чи пізніше відповідатимуть за свої дії“. На його думку, між теперішньою українською владою і народом не буде жодної злагоди.

В АМЕРИЦІ

БЕРУЧИ ДО УВАГИ всілякі зміни у правилах медичного забезпечення, деякі експерти уважають, що в майбутньому психічні та ментальні захворіння будуть мати такі самі забезпеченеві можливості, як і фізичні. Ці припущення базовані на недавньому голосуванні в Сенаті над законопроєктом. щоб вимагати від забезпеченевих фірм однакового покриття як для фізичних, так і для ментальних хворіб. Проти цих можливостей гостро виступають працедавці та фірми медичних забезпечень.

У СЕРЕДУ, 1-ГО ТРАВНЯ, Сенат виелімінував зі свого іміґраційного законопроєкту точки, котрі були б дещо утруднювали чужинцям отримувати азиль в Америці. Одначе, взято до уваги також проблеми нелеґальної іміґрації осіб, що спішать сюди на заробітки та щоб мати змогу працювати, платять великі гроші за фальшиві документи. Щоб запобігти таким практикуванням, вирішено знайти ефективну форму перевірки документації таких осіб. Критики відразу це назвали втручанням Уряду та можливістю запровадження крайової картки ідентифікації.

КОЖНА СЕНСАЦІЯ викликає загальне зацікавлення, а зокрема в Америці, коли йдеться про подію, що тримає в напрузі цілу країну понад 18 років. Події того роду всі використовують, одні для підвищення своїх становищ, інші для політичних маневрувань, а ще інші просто для фінансового зиску. Коли мова про небуденну подію, ув'язнення в середу, 3-го квітня, Теодора Качинского, як підозрілого „юна-бомбера“, то тут першуном стало видавництво „Ворнер букс“. Воно першим зуміло кинути на ринок тану в паперовій обгортці книжку, про цю 18-річну епопею злочинних вибухів, поранень і вбивств під заголовком „Божевільний ґеній“.

У СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ захисту журналістів надіслав листа на адресу президента Білорусі Алєксандра Лушакенка, висловивши занепокоєння з приводу побиття багатьох журналістів у Мінську під час масової демонстрації, присвяченої 10-річчю чорнобильської катастрофи. Комітет підкреслив, що останні події в Білорусі свідчать про посилення політики придушення громадських прав та свобод, зокрема свободи преси. Розганяючи згадану демонстрацію, міліціянти жорстоко побили кореспондента „Радіо Свобода“ Едуарда Терлицького, журналістку з білоруської незалежної газети „Ім'я“ Єлєну Лукашевіч, московського тележурналіста Лєоніда Свірідова, кореспондента польської „Ґазети Виборчей“ Цезарія Ґолінського та багатьох інших. Журналісти білоруського республіканського радіо Олег Тризна і Володимир Дюба дотепер перебувають під протизаконним арештом.

АМЕРИКАНСЬКА ТЕНІСИСТКА Моніка Селеш звернулася до ґамбурзького суду зі скаргою на організаторів турніру „Ситізен Кап“, під час якого у квітні 1993 року один з болільників вдарив її ножем у спину. М. Селеш вимагає, щоб їй заплатили 16 млн. дол., бо щонайменше стільки вона втратила, не виступаючи, з причини травми, протягом двоз з половиною років. 22-річна Моніка, яка разом з німецькою тенісисткою Штеффі Граф тепер займає перше місце у світовій клясифікації, спочатку сподівалася розв'язати конфлікт, не вдаючись до суду, однак це їй не вдалося. Напасник Ґюнтер Порше не зазнав абсолютно ніякої кари, німецька поліція навіть не порушувала проти нього кримінальної справи. М. Селеш повернулася на корт лише влітку 1995 року. Вона каже, що ніколи більше не погодиться брати участь у змаганнях на німецькій землі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Відзначення Першотравня

В Україні 1-го травня відбулося 356 санкціонованих імпрез, серед яких 314 віч, 41 демонстрація та одні збори. У цих акціях взяли участь майже 230,000 людей.

Найактивнішими були комуністи, соціялісти та безпартійні прихильники відновлення СССР у Запорізькій, Донецькій, Миколаївській областях, в Автономній Республіці Крим, Севастополі та Києві.

Учасники віч різко критикувати Президента Леоніда Кучму, нову буржуазію та населення західніх областей України. По закінченні годин, відведених для віча, міліції не вдалося припинити його, і ветерани КПСС продовжували вихлюпувати всі провини на демократичні сили, капіталістів та вигукувати „Геть Кучму!", „Слава Сталінові!", „Слава СССР!".

Найбільш масовою була демонстрація в Донецькому, де участь взяли до 30,000 людей, переважно пенсійного віку, а також працюючі комуністи, соціялісти та обласні профспілки. Вони також у своїх виступах звинувачували Президента та голову Донецької Обласної Ради.

У Києві на першотравневе віче прийшло 5,000 людей — представників Комуністичної, Соціялістичної, Прогресивної Соціялістичної Партій України, Всеукраїнського Союзу Робітників, Координаційної ради лівих сил Київщини, Союзу Комуністів. Вони закликали виробити ефективні механізми протидії „антинародному режимові Президента Леоніда Кучми", який, на думку промовців, „зрадив свої передвиборчі обіцянки, а, отже, зрадив свій нарід".

Голова Всеукраїнського Союзу Робітників Олександер Бондарчук закликав обороняти програму лівих сил, якою передбачено націоналізацію найбільших підприємств та державне плянування.

Лідер комуністів Петро Симоненко закликав виступити проти політики „правлячої верхівки", яку він назвав „тимчасовим окупаційним режимом". Президента Л. Кучму Симоненко звинуватив у „проведенні політики шантажу щодо Верховної Ради з метою захоплення всієї влади в державі".

В резолюції, ухваленій мітинґом, сказано: „Батьківщина в небезпеці — влада неспроможна захистити народ". Резолюція містить заклик до рішучого протесту проти економічного курсу Президента, організації масового опору президентській конституції.

Благодійний концерт УНА—УНСО, що мав відбутися увечорі 1-го травня в Києві, був заборонений столичною адміністрацією. Заборону арґументовано невчасним поданням заяви на проведення рок-концерту, а насправді — прагненням не дражнити комуністів, пояснив Олег Вітович.

На Софійському майдані у Києві відбулося віче національно-демократичних сил, на якому виступили видатні політики, керівники національно-патріотичних організацій, письменники. У резолюції правих сил констатується, що дії комуністів ставлять під загрозу прийняття конституції України. Учасники віча ухвалили звернення до Президента і Верховної Ради із закликом приспішити прийняття основного закону.

Цей перелік подій не свідчить добре про існуючу ситуацію в Україні. Її не поправить прийняття нової конституції, а тільки ґрунтовна зміна в ментальності цілого народу.

Леся Павлів,
Стрий

Очі любови

Я боюся самотності, люди,
Я боюся самотності, друзі мої,
Я туди, де вирує людство,
Де горять і кличуть роки молоді.

Мені жити з житами доспілими,
Мені землю орати плугом стальним,
Мені бурі ловити руками сильними
І очі любови дарувати сліпим.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ярослав Гайвас

НОВІ ВІТРИ У СВІТОВІЙ ПОЛІТИЦІ

Подорожі американського Президента

III

Останній відрізок подорожі Президента ЗСА був у Росії. Програму його перебування і перебування всіх інших членів „великої сімки" та українського Президента підготував президент Росії Боріс Єльцин, він її і проводив. Напевно ввійде вона в історію, хоч деякі учасники конференції підкреслювали, що „велич Росії привернув саме Єльцин", але це була передвиборча пропаґанда, для якої власне ця конференція відбулася в Москві.

Відсутність підсумків

Зустріч у Москві закінчилася не так, як звичайно такі зустрічі й міжнародні конференції закінчуються. Останньою точкою є підсумування досягнень і евентуально невдач. Тут цього не було. Крім того не з'ясовано, хто фактично заініціював цю конференцію у Москві. Досі вважали, що це було з ініціятиви президента Клінтона. Тепер президент Клінтон висловився, що учасники прийняли запрошення президента Росії Єльцина і прибули. Так само неясно, чия це була конференція. Загально було прийнято, що це конференція „великої сімки" — представників високорозвинених передових держав світу, до чого почали додавати 7 плюс один, маючи на увазі Росію. Єльцин висловлювався здебільшого „велика вісімка", включаючи туди Росію. На самій конференції пробували якось зформалізувати це питання і вживано назву „Р-8". Ще інакше висловився британський прем'єр-міністер Джан Мейджор в часі перебування в Києві. Він вживав назву „Група Ґ-9 (Ґрейт 9)", маючи на увазі Росію й Україну, як фактичних членів тієї упривілейованої групи. З того виходить, що в якихось найвищих колах була вже мова про збільшення членства Ґ-7, але справа ще не розв'язана. Питання це висунено в першу чергу для підтримки Єльцина в його виборах на президента Росії 16-го червня ц. р. Росію дотепер члени „Групи-7" відмовлялися категорично прийняти, але тепер в тяжкій передвиборчій ситуації треба було вжити і цей арґумент для його підтримки. Очевидно, у випадку обрання комуніста Ґенадія Зюґанова президентом Росії це питання перестане бути актуальним.

Взагалі конференція була у великій мірі під знаком президентських виборів у Росії і підтримки кандидатури Єльцина в ній. Для цього першого дня нарад учасники конференції величали Єльцина, як великого державного мужа, а президент Франції Жак Шірак навіть висловився, що „президент Росії відбудував велич Росії і привернув їй статус надпотуги" на рівні ЗСА, але наступного дня перестали займатися таким ідолопоклонством в бік Єльцина, бо його ведення конференції було далеко не на висоті. Саме французькому президентові Ж. Шіракові трапилася неприємна історія, коли він звернувся до голови Єльцина, коли той закінчив свою небувало довгу і не до речі промову, що тривала понад 40 хвилин, щоб перейти до дискусії мирних заходів ООН в Боснії, голова Єльцин махнув рукою на президента Франції і сказав йому коротко: „Немає часу на таке..." Після цього учасники нарад не дуже виривалися зі своїми заввагами, а саму „програмову доповідь" Єльцина скваліфіковано як скандал і не лише з огляду на її довжину, але і зміст та слівництво, вжите Єльцином.

Питання непоширення атомової зброї, дефінітивне стримання всяких нових дослідів-вибухів і забезпечення перед крадіжжю збагаченого урану та плутонію, які є вирішальним кроком до створення атомних бомб, було властиво центральним у програмі тієї конференції. Сама Росія має понад 1,300 тонн високозбагаченого урану, коло 220 тонн плутонію, що не забезпечені як слід. Російські чинники не лише легковажать цю проблему, але й прямо стверджують, що вони не мають засобів для забезпечення тієї несамовитої вибухової сили. Тому американська сторона зобов'язалася допомогти фінансово і оперативно у цій справі. Дотепер значніших успіхів у цьому немає. Висловлено опінію, що це забере понад п'ять років. Про теперішнє забезпечення атомових споруд і сховищ директор Сі-Ай-Ей Дойч висловився публічно: „Ні одне з тих улаштувань в Росії та інших, тепер уже незалежних, державах не має достатніх забезпечень або методів безпеки, що відповідали б міжнародним стандартам". Однак конференція у Москві не розв'язала цієї проблеми, її відклали до вересня чи грудня цього року, або до ще пізніших реченців. Це якщо Єльцин вибори виграє, коли ж виграє комуніст Зюґанов, тоді доведеться багато глибше підійти до тієї проблеми.

Справа ЧАЕС

Та саме питання повного вилучення чорнобильського комплексу не зрушено вперед і не обговорювано справи про заступлення його іншими електростанціями для продукції енерґетичних засобів. Незважаючи на повне з'ясування проблеми Президентом України Леонідом Кучмою і його рішучі вимоги вже приступити до практичних заходів полагодження цієї проблеми залишилося постарому. Тільки підтверджено, що ЧАЕС повинна бути закрита в 2000 році, а до того часу Україні мусить бути виплачено три більйони долярів, щоб заступити його енерґетичну продукцію іншими засобами. Так само нерозв'язаною залишилася справа інших атомних реакторів на терені колишнього СССР, які не відповідають теперішнім вимогам безпеки. Нагоду дискусії над цим американська сторона використала, щоб висловитися неґативно взагалі про виробництво енерґетичних засобів автомною енерґією, на що президент Франції Шірак відповів, що вже тепер Франція 75 відсотків потрібної для неї енерґії виробляє на атомних електростанціях, які є безпечні та продукують енерґію меншими коштами, ніж усі інші. Так само поставлено запит російській стороні, що це за величезна глибоко підземна споруда на Південному Уралі, будівництво якої відкрила американська розвідувальна служба. Єльцин відповів, що в цій справі треба буде відбути іншу зустріч з участю експертів. На цьому й стало.

Коли в неділю учасники конференції покидали приміщення, журналісти завважили, що всі були усміхнені. Журналісти пояснили це тим, що учасники нарад задоволені, що наради закінчилися, а після нарад ще була пресконференція. Пресконференція також не внесла нічого нового. Цікавим був запит до обидвох президентів — Клінтона і Єльцина, на який вони мали відповісти: „А що буде з американсько-російською дружбою, якщо комуністи виграють президентські вибори?" Єльцин відповів зразу: „Про це нама що думати взагалі, бо я виграю вибори", а президент Клінтон відповів зі сміхом: „Після відповіді президента Єльцина моя відповідь ні при чому".

Після закінчення конференції відбулася довга, як пишуть, п'ятигодинна розмова Клінтона з Єльцином. Порушено різні актуальні і пекучі справи і, на жаль, президент Клінтон висловив твердження, які, як тільки їх поширено в Москві і світі, почали приносити трагічні наслідки. Президент Клінтон порушив справу війни у Чечні і народовбивства чеченського народу російськими збройними силами. На це Єльцин відповів: „Бойові акції в Чечні закінчені 31 березня цього року. Але там ще виступають бандити". Тоді президент Клінтон, як подають засоби масової інформації, почав зі свого твердження, що чеченська справа є внутрішньою справою Росії. А воно так не є, бо чеченська справа — це справа визволення народу, а така справа ніколи не є справою тільки поневолювача. А до того президент Клінтон, як це він не раз говорив, порівняв збройні звірства росіян в Чечні з громадянською війною в ЗСА та ще прирівняв великого президента Америки Абрагама Лінколна і ведену ним війну за визволення частини американських громадян і збереження тим самим цілости ЗСА до протичеченської війни Єльцина. Вже на другий день після виїзду учасників тієї горе конференції почали приходити з Чечні сумні вістки про розпочатий наступ пе-

(Закінчення на стор. 3)

І. Дибко-Филипчак

ЗАМКНУЛОСЯ КОЛО ЦИКЛУ ТУЗЕМНОГО ЖИТТЯ

III

Хоч не зраджувала великих бажань, але до буквальности слідкувала за всіма моїми стараннями у питанні її літературної творчости, щоб ожила в Україні, та час від часу в листах я відчувала, що це її дискретна мрія й радість: „Дуже Вам вдячна, що Ви так переймаєтесь моїми справунками, здається, більше за мене. Ви так діяльно берете участь в утвердженні моїх 'даних' д-рові Погребенникові. Певно, що дякую і високо оцінюю ваші старання". Та з усіх листів найбільше радости я відчула, коли Гуменна описувала своє переживання з приводу літературного вечора 25-го лютого, в якому величаво вшанували *поворот* Гуменної до Києва, під зарядом і старанням д-ра Погребенника і ред. О. Зінкевича: „Із сильним вибухом здивовання я дістала вашу посилку — оголошення і досі не можу з дива вийти. То я вже раптом в пантеоні? Вже серед визначних?! Це певно ваша заслуга, дорога пані Ірино. Повісила я цей 'шматок Києва' — оголошення про мій літературний вечір і 'входжу в ролю'. А потім, в наступному: „Осип Зінкевич таки зразу під враженням цього вечора (25-го лютого в Києві) задзвонив. Захоплений! Каже, що це щось фантастичне! Ще такого не бачив. Записав мені цей вечір мого *повороту* в Київ на тасьмі. Казав, привезе. Я, в свою чергу, написала листа подяки д-рові Погребенникові за його самовіддану діяльність втілити в образ це моє *повернення!* Дякую і вам, що не жалієте своїх зусуль, і за „ластів'яний" звіт у „Свободі", що його добрий редактор З. Снилик вчасно помістив. Цим переконав мене, що мені доброзичливий".

Саме це повернення чи не найдужче розхвилювало „призабуту" Докію Гуменну. І слід мені ще згадати, як раділа своєю „сатисфакцією": „Дістала я листа від співробітника Інституту Археології із запрошенням приїхати на літній семінар про розкопки трипільського ґіґанта на Гуманщині. Він дістав мою книжку „Минуле пливе в прийдешнє" і звернувся до УВАН, щоб прислати їм два примірники, бо в „нас такого нема". Моя моральна сатисфакція! Пригадую, як Гр. Костюк був написав: „Гуменна витримала бій з партією, а от побачимо, чи витримає з наукою". А тепер наука сказала: „Дійсно ваш і дослідження дуже важливі".

Але не завжди були листи з подякою чи переданням переживань, турбот тощо, були і з докором мені, коли я переслала книжки „Ґільґамеш" і „Ахнатон": „Дійсно! Нащо нам забиратися в шумерську та єгипетську давнину, коли лежить облогом велика і багата подіями наша історія. Тоді, як в Єгипті будувалися піраміди, на Україні процвітали перші в дикозарослій Европі протоміста. (Їх тепер відкривають з літака і вивчають, як якесь диво). Це, безумовно, висока вже фаза цивілізації і, безумовно, та, що стала відвалиною нашої культури". Ось тими нечисленними уривками листів — не лиш зі мною, а востаннє говорить писаним словом про все, що душею переживала, Докія Гуменна з усіма, хто хоч леліткою її творчости цікавивсь. Пізнаймо, як часто Гуменна у самокритиці підступала до своєї творчости: „Надзвичайно зворушена! Прочитала я кілька разів... В одному тільки не можу з Вами погодитися, що я дійшла до вершин своїх спроможностей. Не дійшла, а тільки підійшла, та й стою перед моїми задумами. Це, що досі здійснила, — тільки підступи, вправа, розгін пера, школа, — до великого задуму. А тут підійшло 'ліття' оце і не видко вже часу до здійснення, так як і обіцяне друкування моїх книжок в Україні, але перед Україною ще прийдешнє, тільки зараз у недомаганні моя „Страдальниця мати".

Та я тепер, як і завжди в минулому, вірю, що прийде час, в якому знову будуть такі події, що порадують Докію Гуменну і вона про те знатиме у тому, вже іншому, своєму, „астральному виді"... Дай Боже!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про останній звіт

І знову прийшлося прощати в невідкличну дорогу до Вічної Ватри, як ми, пластуни, називаємо це поетично, а простими словами — на другий світ, людину-друга, з яким в'язалися спомини від ранньої молодости і продовжувалися понад півстоліття. Друг Яро, як ми всі так завжди його називали, віддав службі Пластові ціле своє довге і нелегке життя. Пласт і пластові друзі замінили йому власну родину, якої не мав часу чи змоги заложити. Ціле життя в Пласті — від перших років його існування, почерез добу його недозволеної тайної дії, після заборони польською владою, а вже після віднови його в Німеччині та перенесення у діяспору — Яро, взірець залізного пластуна, стояв непохитно у перших рядах, як провідник, той, що своєю поставою і своїм прикладом виховував цілі покоління української молоді.

Сьогодні усі ті, які йшли пластовими шляхами поряд з Яром, — це вже далеко немолоді люди, але, здається, кожен зберіг у серці якийсь свій власний спомин і своє особливе пережиття, пов'язане з ним. У довгій черзі, прощаючи його тепер, востаннє висловлювали вони, може, вперше, клаптики різних спогадів, немов нанизуючи їх на невидиму стрічку, а може, перекручуючи її назад, туди, аж до часів водних мандрівок на швидких водах Дністра, таборів на Гуцульщині чи на „Білій Березі". А кожен із тих, що викликав ці моменти, сам вже давно попрощався із молодечим запалом і юнацькими мандрівками. Бо наш залізний Яро пластував довгі, довгі роки і його вихованці переходили з ним не один етап свого життя. Але його вплив, його пластове завзяття переливалися у десятки тих, що мали щастя зустрінути його на своєму життєвому шляху і вони залишалися вірні Богові та Україні так, як він. Не один вже випередив Яра у мандрівці до Вічної Ватри і так у день останньої з ним зустрічі зібралася лише горстка тих, для яких цей відхід був особливо важний та близький. Як жаль, що це прощання не було так задумане величаво, як заслужив собі на це своїм пластовим життям друг Яро.

Як жаль, що не супроводжували його домовину десятки чи сотні пластунів усіх поколінь, включно з тим, що тепер юнакує.

Але так воно є, що „живий — живе думає", а наша молодь не лише не знає, але і не дуже цікавиться нашим минулим. Що ж тут дивного, що ім'я „Яро", яке для нас, які виховувалися під його проводом, означає Пласт, для них — анахронізм і то зовсім невідомий? І як можна в теперішній добі пересадного демократизму і жіночої емансипації вияснити молоді, що можна було з такою пошаною ставитися до пластового провідника і ще ставати перед ним „на струнко" не з примусу, а власне з великої пошани?

А мені зі споминів минулого, що виринули тепер перед очима душі, якось особливо виразно пригадалася одна ніч, коли я вперше саме станула перед Яром „на струнко". Він заскочив мене, молоденьку стійкову на таборі тайного Пласту у Брустурах, де вночі прийшов на перевірку. І я зі серцем у горлі тремтячим голосом звітувала: „Я... голошу, що..."

У цей останній день прощання Яра, прийнятим тут звичаєм, після Панахиди у похоронному заведенні чемно, але категорично випровадили родину до авт, а за нею пішла горстка учасників-пластунів. Настав кінцевий акт замкнення труни, і якось ніхто не завважив у залі моєї присутности. А я стояла біля одвірка, зі серцем у горлі, як колись у Брустурах, бо десь немов з вітром погналися роки, і пошепки звітувала: „Я... голошу, друже Яро, що залишилася досі вірна Богові і Україні, так як тоді, у 1937 році..." Загострений смертю профіль Яра, прикрашений сивою чуприною, немов легко посміхнувся, а відтак поволі зник на дні домовини. Ще один останній погляд і... віко з грюкотом замкнулося. А я ще далі стояла, востаннє „на струнко", не стираючи пакосних сліз, що плили по обличчі, аж поки не понесли Яра в останню дорогу, хоч знала, що вже не маю на цьому світі кому звітувати.

О-КА

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Жінка в нещасті

Велика біда спіткала Галину Савку з Івано-Франківського. Їхала вона поїздом до міста Копичинці на Тернопільщині, щоб відвідати маму. П'яні провідники не відкрили сходів на станції. Галина стрибнула з вагону, коли поїзд вже рушив, — і залишилася без двох ніг, маючи 42 роки. Поїзд відтяв обі ноги вище колін. Як же тепер цій жінці бути без ніг з двома дітьми та чоловіком?

У Чикаґо в касі „Самопоміч" відкрито добродійний рахунок на її ім'я на закуп протез: Savka, Halyna — Dobrodiyne Konto, 34240-03. Адреса: Selfreliance Ukrainian Federal Credit Union, 2351 W. Chicago Ave., Chicago, Il. 60622.

Н. І.

Мелровз Парк, Ілл.

Алла Луценко, 14 р.,
Полтавщина

Україна

Люблю свою країну,
рідну Україну.

Її гаї широкі
та ріки синьоокі,

Її зелені трави
й берези кудряві.

Земельку чорну, чорну
гарну, плодородну.

Вона нас корме вчасно
Земля наша прекрасна!

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

тимуться кристали, вирощені харків'янами у співпраці з Інститутом ядерної фізики Росії. Окрім японців, українських фахівців запросили ЗСА, які теж приступили до виконання проєкту, подібного до японського. Отож Інститут монокристалів з Харкова має змогу укласти ще один договір на постачання кристалів. Директор інституту, академік Володимир Семиноженко, висловив жаль, що українські науковці не мають змоги створювати дорогі прилади, на зразок японського прискорювача. Але завдяки своїм кристалам, вони дістали змогу брати участь у дослідженнях на унікальному прискорювачі та обмінюватися науковими ідеями, що також приведе до нових відкриттів.

Нові вітри...

(Закінчення зі стор. 2)

реважаючих російських військ проти чеченських відділів, який зразу перетворився в наступ проти чеченського народу, тобто в погром безборонних людей. Єльцин ще далі натискав, щоб президент Клінтон не допустив до поширення НАТО на схід, на що той відповів: „Тепер НАТО поширювати не будуть". Як це зрозумів Єльцин — невідомо, а як воно буде в тій справі, побачимо після виборів у Росії 16 червня. Розмова здебільшого оберталася дов-круги допомоги Єльцинові перемогти у виборах.

Зустріч з діячами

Того самого дня відбулася ще коротка зустріч президента Клінтона з 12 провідними російськими діячами в американському приміщенні. Серед запрошених був комуністичний лідер Зюганов, а як противага до нього — Валентин Чубайс, колишній керівник успішної на 95 відсотків приватизації великих державних виробничих і торговельних підприємств. За ті його „успіхи" президент Єльцин звільнив його з посту віцепрем'єра в кабінеті Черномирдіна і, очевидно, з усіляких господарських постів та залишив фактично безробітним, але включив у свою передвиборчу акцію. Звільнено Чубайса, бо держава отримала тільки два відсотки зі сум з продажу тих підприємств, а як пише міжнародна преса, нові російські „бизнесмени" заповнюють найкращі готелі і ресторани в Швайцарії та на французькій Рів'єрі. Державне майно, замість перейти в руки народу, перейшло у руки спекулянтів. А обдурений народ тепер у всіх виборах вибирає здебільшого комуністів, шукаючи у них захисту. Велика наука для України, яка також входить у процес пожвавленої приватизації.

Її храми розмовляють зі світом

Вона сиділа схвильована і щаслива серед своїх картин, які були розвішані на стінах трьох заль Національного Музею: ґобелени з барвистими квітами і казковими замками, графіка з пам'ятками львівської архітектури. Довкола неї сиділи її друзі, прихильники таланту, журналісти. Було обговорення цікавої виставки. Виступали зичливі мистецтвознавці, гості, відвідувачі музею. Всі говорили теплі і похвальні слова. Дарували їй квіти, і ними був заставлений стіл, крісло, підлога. Всіх вона вітала щирою усмішкою, потиском руки. Встати не могла: страшна хвороба прикувала її до візочка.

Уляна Слюсар народилася в Стрию на Львівщині. Закінчила середню школу (золота медаля), архітектурний факультет Львівської Політехніки (червоний диплом відмінниці), вступила до аспірантури. Гордість факультету, улюблениця однокурсників. Нею любувалися у дискотеках, за вроду і вдачу називали метеликом. Про неї мріяли всі хлопці в інституті. І один став щасливцем — повів її до вінця. А коли з коханою трапилася біда — покинув.

Про завершення дисертації не могло бути й мови: як ходити в бібліотеки, робити обміри досліджувальних об'єктів? А Уляна не могла без своєї улюбленої львівської архітектури.

І почала її малювати, самотужки опанувала техніку графіки. І постали під її пером та олівцем Святий Юр, Домініканський, Успенський собори, Арсенал, Порохова вежа. Але не такі, як на фотографії. Уляни архітектура жила, дихала, розмовляла з вітром, жмурилася до сонця, нахилялася до людей. У храмах була часточка Уляни душі, спрагненої спілкування.

У. Слюсар з друзями після виставки

Чорно-біла графіка часом втомлювала. Хотілося кольору. І мисткиня звернулася до вишивки — почала робити килимовою голкою ґобелени яскраві, барвисті, неповторні, якими кожен хотів би звеселити свою хату.

Одного разу, загостивши до Уляни, я побачила при вході в кімнату велику пачку.

— Це найбільший у моєму житті сюрприз і на теперішній час велике багатство — нитки різних кольорів. Розкіш. Пакунок прислала Надія Маркевич з Америки. Я її навіть не знаю. А вона про мене хіба що чула. І так подбала. Не знаю, як їй дякувати. Вже руки сверблять до роботи братися.

Всіх творів в Уляни Слюсар понад 100. Багата фантазія і працьовитість створили те, що журналісти назвали „вибухом у Національному Музею". А ще порівнювали цю молоду прекрасну жінку з Лесею Українкою, і казали: якщо є такі жінки в наш час, то Україна сильна і непереможна.

Надія Труш
Львів

В Україні появилася книга Ю. Бачинського про українську еміґрацію в Америці

На початку цього року в Києві вийшло друком друге видання книги відомого юриста і політичного діяча д-ра Юліяна Бачинського „Українська імміґрація в Сполучених Штатах Америки", перше видання якої появилося у Львові в 1914 році. Друге видання, зредаґоване Василем Маркусем появилося коштами Українського Народного Союзу в Ню Джерзі в Київській „Бібліотеці Української Діяспори" (книга 1), яку спонзорують Енциклопедія Української Діяспори та Центр етносоціологічних та етнополітичних досліджень Інституту соціології НАН України.

Ця праця, перше видання якої є бібліотечною рідкістю на Україні і в діяспорі, є найсолíднішим і досі найповнішим джерелом до історії українського поселення в ЗСА до 1914 року. Друге видання містить довший вступ — передмову під заголовком „Від монографії Ю. Бачинського до Енциклопедії Української Діяспори" та англійське резюме пера В. Маркуся. Передруковано також більшість ілюстрацій та дві карти — шкіци. Цінні статистичні таблиці та примітки автора Ю. Бачинського доповнюють текст праці (336 стор.)

Це друге видання присвячене 100-річчю газети „Свобода" (1893—1993) та заснування Українсь-кого Народного Союзу (1894—1994).

Книга інформує джерельно та об'єктивно українського читача на батьківщині про перший період української діяспори в ЗСА (1870-ті роки до 1914) та заслуговує на те, щоб була у кожній українській громадській і науковій бібліотеці, а також у приватних книгозбірнях усіх тих, хто цікавиться минулим нашого поселення в Америці.

Замовляти можна в редакції ЕУД, ціна одного примірника 11 дол. (з пересилкою). Encyclopedia of Ukrainian Diaspora, 2247 W. Chicago Ave., Chicago Ill. 60622-4828.

Г. Удовенко...

(Закінчення зі стор. 1)

ється політичний аспект Чорноморського Економічного Співробітництва. В акваторії Чорного моря перехрещуються інтереси багатьох країн аж до спроби деяких з них посилити військово-політичний вплив, що може неґативно позначитися на безпеці в Европі.

На 7-ій нараді міністрів закордонних справ країн-учасниць ЧЕС не знайдено консенсусу щодо прийняття до цієї організації Юґославії, Македонії та надання статусу спостерігача Словенії, Хорватії, Боснії та Герцеґовини, а також Йорданії. За словами Г. Удовенка, це питання розглядатиметься на наступній зустрічі міністрів у жовтні. Цього разу обговорювалося питання щодо створення єдиної енерґетичної мережі та зон вільної торгівлі. Вирішено провести зустріч міністрів транспорту ЧЕС, міністрів внутрішніх справ і нараду науковців.

В Букарешті Г. Удовенко зустрівся з міністром закордонних справ Румунії Теодором Мелєшкану з метою обговорення дальшої тактики в укладанні двостороннього договору. Українська сторона виступає проти засудження пакту Молотова-Ріббентропа в тексті базового політичного договору між Україною та Румунією, оскільки не може відповідати за дії московських властей того часу. Україна може погодитися включити засудження пакту Молотова-Ріббентропа в текст договору, як цього вимагає румунська сторона, але під умовою одночасного засудження Румунією пакту Гітлера-Антонеску. Ці проблеми українська сторона розглядає, як успадковані від колишнього СССР.

Тим часом у Румунії з'явилися українофобські випади у пресі на доповідь Президента України Леоніда Кучми у Страсбурзі на засіданні Ради Европи.

Щодо Білорусі, то за словами Удовенка, Україна виступає проти ізоляції цієї країни від членства в міжнародних організаціях. Адже ізоляція гальмуватиме демократичні процеси в Білорусі.

У Білому...

(Закінчення зі стор. 1)

люються здоров'ям своїх майбутніх дітей, та бачила талановитих медичних професіоналів, яким доводиться працювати без відповідного обладнання і ліків. Чимало допомоги вже надійшло в Україну, Білорусь і Росію з приватних і державних джерел, сказала вона, але нагадала, що „гуманітарна допомога не є короткотривалою інвестицією" та що треба докласти ще більше зусиль для розбудови інфраструктури охорони здоров'я в Україні, Білорусі й Росії.

Сьогодні — сказала Г. Клінтон — „ми поминаємо померлих, пам'ятаємо про потерпілих і святкуємо надію" на краще майбутнє. Закінчуючи, вона запросила присутніх прийти того вечора на екуменічні молитви за жертви Чорнобиля у церкві св. Івана, напроти Білого Дому.

Віцепрезидент Ґор назвав Чорнобиль „символом комуністичної ери" Совєтського Союзу, який розпався так само, як Чорнобильська АЕС.

Цитуючи державного секретаря Воррена Крістофера, віцепрезидент сказав, що „уряди, які зловживають своїми громадянами, звичайно також зневажають навколишнє середовище", та що тільки в умовах сво-боди народ може мати політичну систему, яка працює, та тільки в умовах свободи, він може протиставитись бюрократії. Він також згадав, що вперше зустрівся з амбасадором Щербаком у Москві, ще коли існував Союз, і розмовляв з ним про Чорнобиль і проблеми навколишнього середовища. Як відомо, д-р Щербак був засновником „Зеленого Світу" і Партія Зелених в Україні, а згодом очолював Міністерство Навколишнього Середовища України, а Ґор довголітній активіст у галузі екології.

Далі віцепрезидент Ґор розповів про заходи президента Б. Клінтона серед лідерів країн „великої сімки" для організації фінансової допомоги Україні, щоб вона могла закрити ЧАЕС до 2000 року, та про те, що 20-го квітня у Москві Президент Леонід Кучма домовився з лідерами країн „великої сімки" про розвиток енерґетичного забезпечення України. Тим часом, додав він, Уряд ЗСА доставив в Україну пересувну екологічну ляболаторію, при допомозі якої буде можливість перевірити ґрунт, води і повітря у забруднених реґіонах, а Аґенція міжнародного розвитку розробляє новаторські програми в галузі охорони здоров'я.

Віцепрезидент Ґор висловив переконання, що населення України, Білорусі й Росії подолає труднощі, що майбутність для них буде світла, бо у них є воля створити майбутність власними руками.

О. Кузьма подякував Г. Клінтон за те, що вона „усіх нас тут зібрала" — представників різних приватних добродійних організацій, які працюють над поліпшенням життя жертв Чорнобиля, та подякував Адміністрації президента Клінтона за те, що вона тримає справи Чорнобильської катастрофи на порядку денному.

О. Кузьма представив малого Вову Малофієнка — одного з дітей, які прибули на лікування до ЗСА за посередництвом Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Вова подякував, лікарям, які опікувались ним у Бостоні і у стейтах Коннектикат і Ню Джерзі, та що він тільки бажав би такої опіки іншим хворим дітям в Україні. Він також сказав, що в Україні є гарні лікарі, але у них немає відповідного обладнання, та закінчив словами: „Прошу вас, не забувайте за Чорнобиль".

Увечорі в церкві св. Івана напроти Білого Дому відбулися екуменічні молитви з участю християнських, юдейських і мусулманських священослужителів. Д-р Щербак виступив з словом про те, „Чому ми тут зібралися?" Дорадник президента і державного секретаря у справах допомоги країнам колишнього СССР Р. Морнінґстар говорив про найновіший повітряний перевіз гуманітарної допомоги в Україну, асистента Г. Клінтон Меллан Вервір (вона українського походження), прочитала уривки із статті Г. Клінтон про Чорнобиль. Вечір закінчився походом з свічками до чорнобильського дерева, посадженого на пам'ять катастрофи у парку Лафаєтта поруч з церквою. Організаторами молитовного зібрання були: Виклик Чорнобиля'96, амбасада України, Американський жидівський комітет і міжконфесійна рада Вашінґтону.

НЕ РАЗ ЗАСТАНОВЛЯЮЧИСЬ над тим, що багато цінних будівельних матеріялів пропадає без жодної користи, італійський архітект Ґастоне Бональдо взявся втілювати власну ідею. З допомогою 50 добровольців він працював 25,000 годин, роблячи перерви лише на обід і на сон, і збудував собор висотою 15 метрів. Будова до найменших деталів повторює базиліку собору св. Антонія у місті Падуа. Тільки збудована вона не з цегли, а з порожніх бляшанок від кока-колі. Всього на собор пішло 3,250,000 бляшанок. Коли журналісти запевнили, що ця подія є своєрідним рекордом, гідним книги Ґіннеса, Ґ. Бональдо відповів, що він і без того щасливий, бо успішно здійснив свою ідею і це багатьох змусить задуматися.

В смутку і з жалем прийняли ми вістку, що 28-го квітня 1996 року відійшов у вічність на 81-му році життя

бл. п.

ОЛЕКСІЙ ЗАПОРОЖЕЦЬ

ПАРАСТАС у понеділок 6-го травня 1996 р., о год. 5:00 вечора в похоронному заведенні Яреми, 129 E. 7th St., в Ню Йорку.

ПОХОРОН у вівторок 7-го травня о год. 9-ій ранку, в українській православній церкві Всіх Святих, 206 E. 11th St. в Ню Йорку, а опісля на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

У безмежному смутку: приятелі і друзі.

Ділимося сумною вісткою, що 2-го травня 1996 р., на 61-му році життя, після важкої недуги відійшов у Божу вічність

бл. п.

інж.

ІГОР Г. МАЛАНЧУК

довголітній член футбольної дружини Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

ПАРАСТАС — п'ятниця, 3-го травня 1996 р. у похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вулиці між першою і авеню „А".

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — субота 4-го травня 1996 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку при сьомій вулиці. Після заупокійної Служби Божої тіло покійного буде похоронено на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
дочка — ЛІСА ОРАЙЛІ з мужем ДЖІМОМ
сестри — ЗІРКА ГАЛІВ з мужем МИКОЛОЮ і дітьми: дочкою ЛЕСЕЮ з мужем ТОМОЮ КАРНІ синoм ОРЕСТОМ
— ОСИПА ШАЛАЙ з мужем ХРИСТИЯНОМ і синами ІТЯНОМ і ТАРАСОМ
— ОКСАНА МАЛАНЧУК
родина в Польщі й Україні.

Вічна йому пам'ять!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ“ — Воллінґтон „Корона“ СК — 1:0

Продовжуються дальші ігри за чемпіонат усіх дивізій Гарден Стейт Саккер Ліґ, в яких беруть активну участь дружини УСВТ „Ч. Січ“. В черговій 11-ій рунді розгривок в найвищій „Еліт“, півпрофесійній дивізії, футболісти „Ч. Січі“ зустріли у себе вдома сильний польський клуб „Корона“ з м. Волінґтон, Н. Дж., з яким цим разом виграли, хоч і мінімальним вислідом 1:0. Цього єдиного голя зустрічі здобув для нашої дружини чоловий стрілець і лідер стрільців дивізії Петро Борецький з карного, що його зарядив суддя під воротами гостей.

Протягом цих змагань і особливо в другій половині „Січовики“ створили ряд критичних ситуацій під воротами „Корони“, але рівночасно наші чолові снайпери не зуміли їх належно використати. Вдало в цьому ж часі діяли воротар і оборонці суперників.

Завдяки цій новій перемозі „Ч. Січ“ перейняла позицію „Корони“, що досі займала в показнику табелі ігор 2-ге місце, маючи на свому конті 16 точок і 20:18 відношення голів. Склад „Ч. Січі“ в цій грі: Мирій, Кохановський, Науменко, П. Паливода, Варянка, Борецький, Литовка, Сергіїв, Панас, Марик, Ярошевич, Родас, Єменез. Провідник і тренер — Михайло Паливода.

УСВТ „Ч. Січ“ (жінки) — Томс Рівер „Томкетс“ (жінки) — 4:0

В цьому часі, як на Фарчерс Ґров в Юньйон перша дружина успішно змагалася з польськими футболістами, жіноча дружина „Ч. Січ“ провела вдалий поєдинок за чемпіонат вищої жіночої дивізії Гарден Стейт Саккер Ліґ на виїзді в м. Томс Рівер з місцевим клубом „Томкетс“. Маючи значну технічну перевагу, „Ч. Січ“ без більших зусиль здобула високу перемогу, завдяки якій зміцнила свою позицію в показнику табелі ігор, — покищо на другому місці із здобутком 28 точок і 54:6 відношення голів. Виглядає, справу чемпіонату тієї дивізії вирішить зустріч „Ч. Січі“ з клубом „Флеймс“, який випереджує наших футболісток однією точкою.

УСВТ „Ч. Січ“ (юначки) — Ліндгирст СК (юначки) — 2:0

Успішно продовжують виступати дівчата „Ч. Січі“ в дивізії юначок, 18 років і нижче, в Ліптон Сакер Ліґ, Ню Джерзі. Здобувши дві перемоги за порядком, юначки „Ч. Січі“ рівночасно зайняли позицію лідера в показнику табелі ігор. В складі дружини вирізнюються кількакратні учасниці вишколу в Спортовій Школі „Ч. Січі“: Адя Гординська, Оксана Паливода, Стефанія Дубанович, Наталка Гординська і Катя Смук. Зразково веде цю дружину Гейл Вислоцька, тренери — Михайло Паливода і Самара Мальоні.

Відбудуться футбольні турніри на оселі УБС „Верховина“

В днях 22–23-го червня (субота-неділя) на оселі УБС „Верховина“ в Ґлен Спей, Н. Й., відбудуться під протекторатом УСЦАК футбольні турніри жіночих і чоловічих дружин, що їх організує футбольна ланка УСВТ „Ч. Січ“. Зацікавлені українські дружини можуть звертатися по інформації на адресу: Ukrainian Sitch Sport Ass'n 680 Saford Ave. Newark, N. J. 07106.

Відбиванкарі УСВТ „Ч. Січі“ є учасниками регіонального турніру

З трофеєм першунів турніру ЮСВБА 25-го лютого 1996 року. В першому ряді (клячать, зліва): О. Гладкий (змагун, провідник), Б. Томко, І. Акіншин, М. Завадівський (змагун, заступник провідника); в другому ряді (стоять, зліва): Н. Паславський, К. Гоптон, А. Стасюк, О. Брожина, П. Гунчак. Бракує М. Дулина, А. Пенцака і В. Кравця.

В суботу, 20-го квітня, відбувся великий регіональний відбиванковий турнір в Ню Йорку, в якому взяло участь 20 кращих клюбів „А“- кляси. Змагання проходили в чотирьох рівнорядних підгрупах, після яких почалися розгривки „плей оф“, починаючи від чвертьфіналів.

Одним із фаворитів цього великого турніру була дружина „Ч. Січі“, яка на підставі здобутих протягом сезону точок в регіональному рейтинґу займає перше місце. Одначе в звітовому турнірі українським відбиванкарям не вповні виходила гра і очевидно не дописало суддівство, особливо в півфінальній зустрічі. Мабуть, наша дружина з повного етнічною назвою „Юкрейнієн Січ“, під якою виступає, „разить“ деяких суддів і вони в критичних ситуаціях у турнірових змаганнях вдаються до тенденційних рішень. Так було і цим разом в півфінальній зустрічі: коли в часі зупинки один із чолових змагунів нашої дружини, колишній відбиванкар збірної Америки Нестор Паславський, попросив пояснення помилкового рішення, суддя показав йому жовту і врешті червону картку, чим вніс нервове напруження в дружині і розладнав її гру.

Остаточно наша дружина зазнала поразки в півфіналі і закінчила цей турнір на на 3-му місці, хоч при інших обставинах були б здобули ще одне звання першунів. Технічні висліди звітового турніру:

„Ч. Січ“ — Парк Словп А. С. — 15:7, 15:9
„Ч. Січ“ — Давнстейт В. К. — 15:7, 15:10
„Ч. Січ“ — Ню Полц В. К. — 10:15, 15:9
„Ч. Січ“ — Едж В. К. — 15:7, 15:6

Чвертьфінал

„Ч. Січ“ — Істерн Атлетік Клаб — 16:14, 15:12

Півфінал

„Ч. Січ“ — Но Редіо В. К. — 10:15, 13:15

Склад „Ч. Січі“ в цих змаганнях: О. Гладкий (змагун, провідник), М. Завадівський, П. Гунчак, Н. Паславський, І. Акіншин, А. Стасюк, В. Кравець, М. Дулин, Б. Томко.

(от)

В числі переможців — спортовці з України

13–14-го квітня ц. р., поблизу містечка Ґеттисбурґ, Па., відбувся 24-ий чемпіонат ЗСА із орієнтування на місцевості серед коледжів. Цей вид спорту ще не дуже відомий в ЗСА, але розвивається. Хто хоч один раз спробував самостійно, з мапою та компасом в руках, пройти декілька миль маршруту в тісному контакті з незайманою красою національних парків, той обов'язково вернеться на лісові траси знову і знову, і його серце навік буде полонене цим зачарованим спортом. Отож і не дивно, що того вікенду до національного парку Пайн Ґров Фирнес прибуло понад 300 любителів цього спорту з усіх куточків ЗСА (стейтів — Кензас, Вашінґтон, Монтана, Мериленд, Огайо, Індіяна, Ню Джерзі, Іллиной, Ню Йорк та ін.), а також з України, Фінляндії. Мадярщини, Росії і Австрії.

Траси змагань пролягали по густому лісі в гірській кам'янистій місцевості, поблизу озер Фуллер та Лорел, і неодноразово перетинали відомий шлях Аппалачіян.

У висліді дводенних змагань серед чоловіків на 7-милевих трасах в основній віковій групі М. 21А (чоловіки від 18 до 34 років) в трійку переможців увійшли: Володимир Гусятніков (університет Пирдю) з результатом — 71 хв. 15 сек першого дня і 79 хв. 28 сек. другого дня, Юрґ Балтер (клюб HVO) — з результатом 72 хв. 19 сек. першого дня і 85 хв. 25 сек. другого дня та Стефан Слуцький (Україна, HVO) — з результатом 76 хв. 25 сек. першого дня і 89 хв. 11 сек. другого дня. На найвищі сходинки п'єдесталу пошани серед дівчат (група Ф–18А) та серед ветеранів (група F–55) вийшли недавно прибулі з України харків'янки Ганна Застер та Валентина Григор'єва, які пройшли свої траси відповідно за 55 хв. 30 сек. і 72 хв. 56 сек. першого дня і 50 хв. 51 сек. та 82 хв. 40 сек. другого дня. Перемогу в дружиновому точкуванні серед коледжів святкували студенти Військової академії.

Серед учасників молодшого віку (М–18А) першим був Борис Ґрановський (HVO) з результатом 52 хв. 58 сек першого дня і 64 хв. 38 сек. другого дня.

Але всі, хто змагався в ці дні, незалежно від спортового результату, без сумніву, виграли від спілкування з красою околиць тутешніх гір. Крім того, після завершення змагань всі учасники мали змогу ознайомитись з величезним музейним комплексом Ґеттисбурґу, що присвячений одній з вирішальних битв між Північчю і Півднем під час Громадянської війни в липні 1863 року.

Н. Н.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Одеський „Чорноморець“ прагне стати лідером вищої ліґи

Загострюється боротьба у вищій лізі України за чолові місця в показнику табелі ігор. Київське „Динамо“, що добилося скасування трирічної суспенди УЕФА за спробу начебто дати хабаря одному з суддів в змаганнях з грецьким клюбом „Панатінайкос“, але й досі не виправдалось перед українським суспільством за вчинок в турнірі Співдружности в Москві, займає становище лідера. Одначе в останній рунді розгривок за чемпіонат „Динамо“ несподівано ремісувало з найслабшим клюбом вищої ліґи, яким є „Зоря“, Луганське. В цей час одеський „Чорноморець“, який наблизився до лідера на кілька точок, впевнено переміг „Торпедо“, Запоріжжя, вислідом 3:1. Значно поліпшили свої позиції в показнику табелі ігор Дніпропетровське „Дніпро“ і Київський ЦСКА „Борисфен“ — обидва ці клюби займають спільне 3-тє місце.

Цікаво, що вже і в українських клюбах почали виступати „імпортовані“ футболісти з різних країн світу. Крім футболістів з Росії, Грузії, Білорусії та інших колишніх „республік“ імперії, прибувають вже теж професіонали з країн західного світу. Останньо в складі „Дніпра“ почав виступати відомий бразилійський футболіст, колишній змагун „Сан Павльо“, який довгий час виступав в клюбі „Гамбурґ“ в Бундес- лізі. Емерсон Люїс Форміньо не говорить жодною слов'янською мовою, але вправно володіє німецькою. Як вже відомо, тренером „Дніпра“ є німець Бернард Штанґе і це допомагає цьому бразилійському футболістові в новому довкіллі. Стан показника табелі ігор вищої ліґи України на початку квітня ц. р.: „Динамо“, Київ — 50 точок, „Чорноморець“, Одеса — 48, „Дніпро“, Дніпропетровське і ЦСКА, „Борисфен“, Київ — 40, „Металюрґ“, Запоріжжя — 36, „Карпати“, Львів — 35, Шахтар, Донецьке і,„Зірка“, Кіровоград — 34, „Торпедо“, Запоріжжя — 32, „Прикарпаття“, Івано-Франківське — 28, „Таврія“, Симферополь — 25, „Нива“, Тернопіль, „Кривбас“, Кривий Ріг, Кремінь — 24, „Нива“, Вінниця — 23, Миколаїв СК — 21, „Волинь“, Луцьк — 19, „Зоря“, Луганське — 13.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АЛЕКСАНДРА МІСЮРЕНКО член УНС Відд. 327-го Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстед, Н.Й. померла 17-го січня 1996 року на 93-му році життя. Нар. 1902 року в селі Озера , Київська обл.,Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку сина Петра з родиною, доньок Ліду Сигней, Ніну Мудрик і Олю Бопп, 8 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 20-го січня 1996 року на цвинтарі Пайнловн в Гіксвілл, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Зеновія Зарицька, секр.

ДМИТРО ГОЛОВАТИЙ довголітний член УНС Відд. 53-го Т-ва ім. св. Миколая в Пітсбурґу, Па. помер 13-го жовтня 1995 року на 71-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1923 року в селі Репед, Санок, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну Танчак, дочок Марію Байрам і Ірену, сина Івана Михайла; внуків Джеймса Байрам, Григорія Ніколас і Михайла Антонія; зятя Марка Байрама, невістку Анну Шмуль Головату, сестру Анну в Україні, також 4-ох племінників і одну племінницю в Україні. Похорон відбувся 16-го жовтня 1995 року на укр. кат. цвинтарі св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван М. Головатий, секр.

ТЕКЛЯ БОРДУН член УНС Відд. 407-го в Торонто, Онт. померла 5-го грудня 1995 року на 87-му році життя. Нар. 1908 року в Україні. Членом УНС стала 1967 року. Залишила у смутку доньку Ольгу Бордун. Похорон відбувся 8-го грудня 1995 року на цвинтарі Парк Ловн в Торонто, Онт. Канада.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР МАЙСТРУК член УНС Відд. 94-го Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш. помер 6-го січня 1996 року на 76-му році життя. Нар. 4-го лютого 1919 року в Калуші, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочок Ярославу і Марію, сина Івана і троє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ТЕМНИК член УНС Відділу 348-го в Янґставні, Огайо помер 20-го грудня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 20-го травня 1913 року в Пітсбурґу, Па. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Етерт, дочок Мармос Кубус, Марилін Африка і сина Йосифа мол. Похорон відбувся 23-го грудня 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янгставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері Макар, секр.

ПАВЛО СЛОБОДЯН член УНС Відділу 158-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Бруклині, Н.Й. помер 13-го січня 1996 року на 96-му році життя. Нар. 1889 року в Глібові, Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дочку Гелен Затонську і двоє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Йомуа Пам'ять!

Марія Рейнарович, секр.

АНДРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па. помер 4-го січня 1996 року на 85-му році життя. Нар. 1910 року в селі Бишке, Україна. Членом УНС став 1975 року. Похорон відбувся 16-го січня 1996 року на укр. кат. цвинтарі св. Марії в Елкінс Парку, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

ВОЛОДИМИР ЖИҐА член УНС Відд. 358-го Т-ва „Львів" в Клівленді, Огайо помер 16-го січня 1996 року на 70-му році життя. Нар. 1927 року. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку дружину Ліду, дочку Олю і сина Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!

З. Голубець, секр.

ФЕДІР ШПИЛЬКІН член УНС Відд. 473-го Т-ва ім. сотн. Ю. Головінського в Монтреалі, Канада помер 21-го лютого 1996 року на 84-му році життя. Нар. 1912 року в Івниці, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Іванну і трьох синів з родинами. Похорон відбувся 24-го лютого 1996 року на цвинтарі Mansonville в Квібеку, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

Віра Банит, секр.

МАРІЯ БАБКА член УНС Відд. 259-го Т-ва ім. Рождества Пречистої Діви Марії в Чикаґо, ІЛ померла 1-го січня 1996 року на 81-му році життя. Нар. 1914 року в Чикаґо, ІЛ. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочку Маршу і сина Йосифа. Похорон відбувся 4-го січня 1996 року на цвинтарі „Воскресіння" в Джастіс, ІЛ.
Вічна Їй Пам'ять!

Юлія Ґуґлик, секр.

МИХАЙЛО СУХОЦЬКИЙ член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. помер 16-го лютого 1996 року на 76-му році життя. Нар. 14-го січня 1920 року в ЗСА. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку замужню дочку Олесю та двох синів Степана та Василя з родинами та п'ятеро внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

ЛОРЕЙН СВОБОДА член УНС Відд. 452-го в Іст Чикаґо, ІН. померла 1-го лютого 1996 року на 58-му році життя. Нар. 18-го вересня 1937 року в Іст Ст. Луїз, ІЛ. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку батька Петра Гудиму, сина Джеймса Свободу мол. з дружиною Карін, сестру Гелен Росаду, внуків Джейсона і Ліндсі Свободу. Похорон відбувся 3-го лютого 1996 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ст. Луїз, Міссурі.
Вічна Їй Пам'ять!

Наталія Шуя, секр.

ІВАН ГЕРНІНКО член УНС Відд. 409-го ім. св. Івана в Данмор, Па. помер 2-го лютого 1996 року на 86-му році життя. Нар. 1-го травня 1910 р. в Олифант, Па. Членом УНС став 1938 р. Залишив у смутку дочок Долорес Баверншмідт і Марію Киґел, сина Евгена, братів Миколу і Вілліяма, семеро внуків і троє правнуків. Похорон відбувся 7-го лютого 1996 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Мерпл Твп., Делевер Кавнті, ПА.
Вічна Йому Пам'ять!

Дженет Г. Боленс, секр.

ВАСИЛЬ БІЛЯК член УНС Відд. 471-го Т-ва ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, Канада помер 10-го листопада 1995 року на 75-му році життя. Нар. 1921 року в Україні. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Евгенію, дочку Марію, дальшу родину та приятелів. Похорон відбувся 14-го листопада 1995 року на цвинтарі Кот де Неж в Монтреалі, Кве. Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

Д. Дубас, секр.

РЕЙМОНД МАЙКЕЛ РАЙТ член УНС Відд. 358-го в Пармі, Огайо помер 9-го вересня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 2-го вересня 1914 року в Олеан, Н.Й. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Джейн. Похорон відбувся 12-го вересня 1995 року на Parkhill Cemetery in Columbus, GA.
Вічна Йому Пам'ять!

З. М. Голубець, секр.

МАРІЯ ХІМ'ЯК член УНС Відд. 290-го Т-ва ім. Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії в Балтиморі, Мд. померла 16-го січня 1996 року на 75-му році життя. Нар. 1920 року в Пенсильванії, ЗСА. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку дочку Юдиту Геслер з чоловіком, внуків Стефана і Тересу Геслер, Кристофера і Тед Хім'як, племінників та племінниць. Похорон відбувся 20-го січня 1996 року на цвинтарі Святого Хреста в Бруклин, Мд.
Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Хома, секр.

МАРІЯ САВІЛІЯН член УНС Відділу 488-го в Феніх, Арізона померла 10-го грудня 1995 року на 75-му році життя. Нар. 30-го серпня 1920 року у Підвінії, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Надію Кляйн, три сестри Анну Вазуля, Евдокію Рудак і Катерину Пейкуш на Україні, о. Мирослава Лисенка в Гат Спрінґс, Аркансан. Похорон відбувся на Rosehill Cemetery in Marcellus, Michigan.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАВЛО КУЛИНИЧ член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри в Філядельфії, Па. помер 19-го січня 1996 року на 74-му році життя. Нар. 1921 року в селі Довге, Україна. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку родину в ЗСА і на Україні. Похорон відбувся 26-го січня 1996 року на цвинтарі св. Мирії в Елкінс Парк, Па.
Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.